

Anul 63

Seria II-a

Nr. 681

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AŞEZAMINTELOR CULTURALE

Miercuri

11 ianuarie 1961

8 pagini

15 bani

Cei mai buni fii ai poporului, propuşi candidaţi ai Frontului Democraţiei Populare

La Bucureşti şi în alte oraşe şi sate din ţară a început marşi 10 ianuarie, desemnarea candidaţilor pentru alegerile în Marea Adunare Naţională care vor avea loc la 5 martie 1961. În adunări ţinute într-o atmosferă entuziastă la care au participat mii de oameni ai muncii din fabrici şi uzine, din gospodăriile agricole colective, din instituţii şi cartiere ale oraşelor, au fost desemnaţi drept candidaţi ai Frontului Democraţiei Populare cei mai iubii tii ai poporului, conducătorii partidului şi guvernului, numeroşi muncitori şi colectivişti fruntaşi, intelectuali, femei şi tineri, oameni care prin munca lor, prin devotamentul lor faţă de cauza socialismului şi păcii şi-au câştigat stima, preţuirea şi încrederea alegătorilor. Candidaţii desemnaţi sînt membri ai Partidului Muncitoresc Român, ai Sindicatelor, ai Uniunii Tineretului Muncitor, ai cooperaţiei şi ai altor organizaţii obşteşti, culturale şi stiinţifice care alcătuiesc Frontul Democraţiei Populare — întrupare a

unităţii politico-morale a întregului popor în jurul partidului.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost propus în circumscripţia electorală nr. 1 „Griviţa Roşie” din Bucureşti.

Tovarăşul Chivu Stoica a fost propus în circumscripţia electorală nr. 1 Ploieşti-Est; în circumscripţia electorală nr. 1 Galaţi-Est a fost propus tovarăşul Gheorghe Apostol; în circumscripţia electorală nr. 1 Iaşi-Vest, tovarăşul Emil Bodnăraş; în circumscripţia electorală nr. 1 „Steagul Roşu”-oraş Braşov, tovarăşul Petre Borilă; în circumscripţia electorală nr. 1 oraş Piteşti, tovarăşul Nicolae Ceauşescu; în circumscripţia electorală nr. 1 Hunedoara-Est, tovarăşul Alexandru Drăghici; în circumscripţia electorală nr. 1 „Universităţii”-oraş Cluj, tovarăşul Ion Gheorghe Maurer; în circumscripţia electorală nr. 1 Tg. Mureş-Nord, tovarăşul Alexandru Moghioroş.

scos în relief importanţele realizări în domeniul culturii şi învăţămîntului obţinute de poporul nostru în anii construcţiei socialiste, pensionarul Petre Creţu a vorbit despre marile construcţii moderne care dau o nouă înfăişare cartierului Griviţa, ca şi întregului raion.

Au mai luat cuvîntul tovarăşii Dumitru Miron, directorul Ateliereilor C.F.R. „Griviţa Roşie”, maistrul Nicolae Domişan şi Dumitru Toma care, ca şi ceilalţi vorbitori, au susţinut cu deosebită căldură propunerea candidaturii tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej în circumscripţia electorală nr. 1 „Griviţa Roşie”. Ei au exprimat totodată hotărîrea colectivelor lor de muncă de a întîmpina importantul eveniment al alegerilor prin noi şi cit mai însemnate succese în producţie şi în toate domeniile de activitate.

A fost adoptat apoi textul unei scrisori prin care tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej este rugat să accepte a candida din partea Frontului Democraţiei Populare în circumscripţia electorală „Griviţa Roşie”.

Adunarea — se spune în scrisoare — a propus în unanimitate, pentru alegerile în Marea Adunare Naţională, candidatura dumneavoastră, iubite tovarăşe Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducător încercat al Partidului Muncitoresc Român şi al întregului nostru popor, ridicat din rîndurile muncitorimii ceferiste. Lupta dumneavoastră neînfricată pentru victoria cauzei clasei muncitoare, activitatea neobosită pe care o desfăşuraţi în fruntea Comitetului Central al P.M.R. pentru succesul operei de construire a socialismului, pentru viitorul luminos şi fericit al patriei noastre, constituie pentru noi o înaltă pildă de urmat.

În seara aceleiaşi zile, o delegaţie a adunării a depus la comisia electorală a circumscripţiei electorale nr. 1 „Griviţa Roşie” procesul verbal de propunere a candidaturii tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej propus candidat al F. D. P. în circumscripţia electorală nr. 1 „Griviţa Roşie”

Noua şi marea sală, frumos pavozată, a cantinei Ateliereilor C.F.R. „Griviţa Roşie”, s-a dovedit marţi după-amiază neîncăpătoare. Ea a găzduit mii de oameni ai muncii de la „Griviţa Roşie”, Depoul Bucureşti-Călători, Depoul de Automobile, Uzinele Metalurgice „Griviţa”, Întreprinderea Textilă „Dacia”, Centrul tehnic de formare a trenurilor, Fabrica de Medicamente „Tableta” şi alte întreprinderi, precum şi numeroşi locuitori ai cartierului, întruniţi aci spre a propune candidatul Frontului Democraţiei Populare pentru circumscripţia electorală nr. 1 „Griviţa Roşie” în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională.

Luînd cuvîntul în cadrul adunării, tovarăşul Florian Dănălaşe, prim-secretar al Comitetului Oraşenesc Bucureşti al P.M.R., preşedintele Consiliului Oraşenesc F.D.P., a subliniat deosebita însemnătate politică a campaniei electorale şi a alegerilor — expresie vie a profundului democratism al orînduirii noastre de stat — şi a arătat condiţiile în care se desfăşoară aceste evenimente — atît condiţiile internaţionale, caracterizate prin creşterea forţelor socialismului şi transformarea sistemului mondial socialist în factorul determinant al dezvoltării societăţii, cît şi condiţiile interne, ale luptei întregului popor pentru înfăptuirea grandiosului program de desăvîrşire a construcţiei socialiste, trasat de Congresul al III-lea al P.M.R.

Înfăţişînd un tablou al succeselor obţinute de oamenii muncii din Capitală în dezvoltarea economiei şi culturii, vorbitorul a reliefat apoi un şir de rezultate obţinute şi în raionul „Griviţa Roşie” — întreprinderi noi sau modernizate, introducerea tehnicii noi, realizări social-culturale, construcţii care fac ca în multe locuri raionul să fie de nerecunoscut. În primăvara anului 1960 a început construcţia complexului de blocuri din Calea Griviţei care vor totaliza peste 3.000 de apartamente.

Participanţii la adunare au primit cu însufleţire această trecere în revistă. Conştienţi că izvorul tuturor realizărilor lor, ca şi ale întregului popor, este conducerea de către partid, ei şi-au exprimat prin repetate ovaţii ataşamentul faţă de Partidul Muncitoresc Român, călăuza încercată a dezvoltării patriei noastre pe calea socialismului.

În această atmosferă însufleţită, cînd vorbitorul a arătat că adunarea trebuie să facă o propunere de candidatură pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională, zeci de participanţi s-au ridicat cerînd să fie propus candidat al F.D.P., în circumscripţia electorală nr. 1 „Griviţa Roşie”, tovarăşul

Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Puternice aplauze, ovaţii prelungete şi urale au constituit răspunsul adunării. În unanimitate propunerea a fost adoptată, miile de participanţi, într-un singur glas, aclamînd pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Comitetul său Central, pentru tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Au luat apoi cuvîntul un şir de participanţi la adunare.

— Tuturor — a arătat fierarul Ion Beja — ni s-au umplut inimile de mîndrie auzind cuvintele rostite de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al partidului prin care arăta că în ţara noastră a învins socialismul! Pentru toate cele ce am înfăptuit pînă acum sub conducerea înţeleaptă a partidului, a Comitetului său Central, pentru tot ce ştim cu siguranţă că vom înfăptui în anii viitori, sprijin cu toată căldura propunerea făcută în această adunare.

Susţinînd de asemenea propunerea, inginerul Cornel Burada a subliniat că, prin activitatea rodnică depusă de Partidul Muncitoresc Român, prin conducerea chibzuită a construcţiei socialiste, prin politica externă de pace promovată cu consecvenţă de partid şi guvern, prestigiul internaţional al patriei noastre a crescut considerabil.

Ne inspiră bucurie şi încredere — a spus vorbitorul — că, în lumina istoricelor documente ale Consfăţuirii de la Moscova a reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti, a reieşit şi mai clar justiţea politicii interne şi internaţionale a partidului nostru.

Vorbînd în numele textilistelor de la întreprinderea „Dacia”, tovarăşa Florica Dragotă a subliniat că regimul democrat-popular a asigurat femeilor muncitoare drepturi cetăţeneşti, condiţii de muncă şi de viaţă cum nici nu puteau visa în trecut.

După ce profesorul Petre Marinescu, de la şcoala medie nr. 4, a

Un aspect din timpul adunării de la „Griviţa Roşie”.

Să arătăm oamenilor DRUMUL SPRE BELȘUG

Căminul nostru cultural își desfășoară activitatea pe raza unei comune destul de mari atât ca întindere cât și ca locuitori. Strădania noastră, a celor care răspundem și care desfășurăm activitatea culturală, este să fim întotdeauna în miezul problemelor care-i frământă pe oameni. Așa a fost de pildă, cu colectivizarea (astăzi comuna noastră este complet colectivizată). Pentru a sprijini această acțiune importantă în fruntea căreia au stat comunistii din comună, noi am căutat să folosim diferite forme de muncă culturală pe care le-am scotit a fi cele mai potrivite și care pînă la urmă ne-au adus rezultate bune. Aceste rezultate ne-au îndemnat să împărțim și altor activiști culturali din experiența noastră, tocmai pentru a le veni în sprijin. Se înțelege că nu avem pretenția să pretindem că am fi epuizat noi toate formele bune de muncă culturală în scopul sprijinirii acțiunii de colectivizare. Sînt desigur și în alte locuri rezultate bune și metode de muncă interesante care pot și trebuie să fie cunoscute de cît mai mulți activiști culturali. Iată de ce e necesar ca fiecare activist cultural de la sat, care are rezultate însemnate în muncă, să transmită și altora din experiența lui, folosind pentru aceasta paginile revistei „Albina”. În acest fel am avea prilejul cu toții să ne îmbogățim cunoștințele în domeniul muncii culturale, să ne lărgim sfera metodelor de muncă și în ultima instanță să contribuim cu și mai multă eficacitate la marea operă de transformare socialistă a agriculturii din țara noastră.

În ce privește formele noastre de muncă trebuie să arătăm din capul locului că nu e vorba de ceva de care nu s-a mai vorbit sau folosit. Altfel doar vreau să subliniez că am fost cît se poate de atenți și am pregătit toate acțiunile noastre culturale cu multă migală, că n-am făcut nimic la voia întâmplării. Așa de pildă, exista la un moment dat o părere limitată printre unii activiști culturali, care gîndeau cam așa: „Cum să sprijinim noi colectivizarea? Foarte simplu. Ținem o conferință, două, despre superioritatea sistemului socialist al agriculturii, le recomandăm oamenilor să citească cărțile și broșurile care vorbesc despre avantajele muncii în comun, îi cităm la gazeta de perete sau îi criticăm cu ajutorul brigăzii artistice, pe cei ce se lasă mai greu convinși de superioritatea colectivizării. Asemenea concepții formale de înțelegere și de tratare a problemei amintite noi le-am lăsat însă de multă vreme.

Trebuie să mai spun că la noi existînd deja o gospodărie colectivă înființată cu cîțiva ani în urmă și în care intraseră o mare parte din țărani muncitori, obiectivul principal a fost de-a-i convinge și pe ceilalți să ia drumul colectivei îndrumat de comitetul comunal de partid, consiliul de conducere al căminului cultural s-a gîndit că cel mai bine ar fi dacă nu s-am limita numai la munca politică de lămurire a țărănilor muncitori ci am îmbina-o cu asemenea metode care să ducă la întărirea la consolidarea gospodăriei colective. De ce? Dacă colectiva noastră, am zis noi, este puternică, dă rezultate din cele mai bune, atunci cu siguranță că și ceilalți săteni vor avea în față exem-

plul cel mai viu, cel mai convingător.

De aceea am trecut de la început la o serie de acțiuni, urmărind acest scop. Așa au fost, pe lîngă conferințele despre pregătirea terenului pentru însămînțare expuse în fața colectivizatorilor de tov. ing. Viorica Țicovan, și cele despre „întreținerea culturii de grîu” sau „minimum trei sape la porumb”.

Așa că în activitatea noastră de sprijinire a colectivizării agriculturii am pornit din două direcții cu intenția de a face joncțiunea asemenea acelor care pornesc să foreze un tunel din două capete opuse ale muntelui.

Că și omul cel mai neobărit se dumirește atunci cînd vede cu ochii lui avantajele muncii în comun, am învățat-o și mai bine din istoria lui Trocan, de la noi din sat. Acesta, pe adevăratul lui nume Dumitru I. Dumitru nu vroia în 1959 de fel să se înscrie în colectivă. Toți cîți am discutat cu el pe atunci, nu l-am putut convinge. Anul trecut prin septembrie, pe cînd mă aflam la sediul gospodăriei, îl văd că vine cu cererea: „Am fost cînd a vorbit tov. Mogoș, președintele, despre ce au realizat în G.A.C., am fost și la seara ceea de discuții despre venituri. Pe mine mai de mult mă bătea gîndul, spunea Trocan parcă puțin stîngherit. Am ascultat și am văzut, am luat plavazul și am gocotit”.

Dacă și înainte am mai folosit noi comparații pentru a dovedi avantajele colectivizatorilor, apoi după întîmplarea cu cererea lui Trocan am pus tot mai mare bază pe acest lucru. Am avut grijă ca totdeauna, la panourile „Cine e mai ciștigat” sau la seriile de calcul să punem față în față oameni cu posibilități egale: cu tot atîtea brațe de muncă în familie sau țărani care înainte de a intra în colectivă aveau tot atîta pămînt ca și cel cu care îl comparăm. Așa am prezentat veniturile obținute de colectivul Tănase Costea, care a ciștigat de trei ori atîta cît a ciștigat țărani individual Marin Dorjă.

Mare interes au simțit la noi seriile de calcul. În una din aceste seri am arătat întovărășitului Constantin Coman că deși ciștigă mult mai bine în comparație cu vremea cînd era individual, totuși, colectivul Ion Mocanu îl întrece cu mult, deoarece și formele de muncă din colectivă sînt mai dezvoltate ca în întovărășire.

Cred că cele mai bune metode prin care căminul cultural trebuie să îndrume țărăni muncitori pe calea colectivei, pe drumul spre belșug, sînt pe de o parte acele acțiuni care să sprijine dezvoltarea gospodăriei colective existente, iar pe de altă parte sînt comparațiile directe între viața unui țărani care a intrat în colectivă și a unuia care mai stă încă pe gînduri. Că aceste acțiuni ale căminului cultural se bucură de cel mai mare interes din partea sătenilor și că ele influențează foarte mult, este o învățătură care se poate trage din munca căminului nostru și din rezultatele obținute. La faptul că în ultima vreme au depus cereri de intrare în colectivă 137 de familii și că Lehliu-sat a pășit în noul an în întregime colectivizat, a contribuit și activitatea din căminul cultural.

CONSTANTIN VLĂSCEANU
directorul căminului cultural
„M. Eminescu” din comuna Lehliu

PROIECTUL
PLANULUI DE STAT PE 1961
PREVEDE O
CREȘTERE
A PRODUCȚIEI AGRICOLE, ÎN
CĂȘTIGUL CĂȘTIGĂRII NORMALE,
19 LA SUTĂ
CU
FATA DE 1960

LA SFINTEȘTI

GOSPODĂRIE COLECTIVĂ NOUĂ

Timp de trei ani de zile țărani muncitori din comuna Sfințești, raionul Roșiori, și-au lucrat pămîntul în cadrul întovărășirii agricole. În toți acești ani ei au obținut recolte mai mari ca atunci cînd lucrau ca individuali. Întovărășirea a fost pentru ei o treaptă avansată, i-a deprins cu munca în comun, cu într-ajutorarea și cu metodele agrrotehnice înaintate. Întovărășii s-au convins de faptul că munca unită și mecanizată pe teritoriile întinse, e mai ușoară și aduce venituri mai mari.

— Am ajuns să scoatem cu vreo 400 kg. grîu și cu vreo 800 kg. porumb mai mult la hectar, de cînd lucrăm în întovărășire — spune Vasile Prunaru. — Dar cîntînd prin zăre și reviste că gospodăriile colective, prin mai buna organizare a muncii, ne iau înainte, obțin an de an rezultate superioare, am început să ne frîmîntăm ideea trecerii la gospodăria colectivă. Și pentru a ne convinge din plin de avantajele muncii în colectivă, am hotărît să facem o vizită gospodăriei „Țimpuș Noi” din Belitori, desore ale cărei succese am auzit mai demult...

La sediul acestei gospodării întovărășitei au ajuns seara, așa că s-au dus direct pe la casele colectivizatorilor, urmînd ca a doua zi să viziteze gospodăria. Au picat cum s-ar spune pe nepusă masă, dar totuși cele ce au văzut în casele lor i-a dumirit pe deplin. A doua zi, cînd ei au vizitat averea gospodăriei, s-au lămurit de unde vine acest belșug. Președintele gospodăriei, Marin Filip, conducînd oaspeții prin gospodărie, le-a vorbit de întreaga dezvoltare a ei.

— Cînd, acum zece ani, a luat ființă gospodăria, eram doar o mină de oameni. Cele 72 familii au înfruntat greutățile începutului și au dovedit superioritatea gospodăriei. Astăzi, întreaga comună e colectivizată.

Președintele le-a arătat că viața oamenilor s-a îmbunătățit an de an. Valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 40 lei, iar fon-

dul de bază a ajuns la aproape șase milioane lei. Veniturile gospodăriei se ridică la cifra de 3.500.000 lei. Peste 200 de colectivizatori și-au construit case noi și mulți dintre ei și-au cumpărat biciclete și chiar motocicletele.

În fața magazii și pătulelor pline, întovărășii au aflat că recoltele anului acesta au fost bune: 2.200 kg. grîu la hectar și 3.500 kg. porumb. Această bogăție de recolte se datorește faptului că la culturile de cîmp s-a aplicat întreg complexul de metode agrrotehnice. Buna organizare a muncii a dus implicit la creșterea veniturilor. Președintele le-a explicat că în gospodărie fiecare colectivizator își alege locul de muncă și răspunde de calitatea muncii efectuate.

Peste tot întovărășii au fost bine primii. Colectivizatorii au avut cu ce să-și primească și ce să le arate.

Întorși acasă, întovărășii au povestit tuturor despre cele văzute în colectivă. Tudor Mocanu, de pildă, a rămas uimit de cele ce a văzut la colectivul Florea Cojocaru.

Pentru cele 771 zile-munca, spunea el oamenilor, a luat 3.855 kg. grîu, 7.710 kg. porumb și aproape 10.000 lei. Pe lîngă acestea, a mai primit și brînză, miere, zarzavaturi și furaje. În casă nouă avea mobilă tot nouă și aparat de radio. Pentru că, spunea colectivul Cojocaru, așa-l stă bine unui colectivizator. În bătătură avea zece oi, doi porci și o vacă.

— Așa trăi mai zic și eu — zise unul din mulțime.

— Și parcă noi nu l-am putea avea? Numai să vrem...

— Tot în gospodărie e mai bine — intervine și Ursu Paraschiv. — N-ai văzut ce ferme aveau colectivizatorii? Numai din creșterea animalelor scot sute de mii de lei.

Prunaru Vasile, Tudor Mocanu, Paraschiv Ursu și Vasile Cristea depuseseră deja cererile pentru trecerea la gospodăria colectivă. Cînd le-a urmat și alții exemplul. Munca de lămurire a început a da roade. În mai puțin de o lună de zile majoritatea întovărășitorilor semnaseră cererile.

Cele 236 familii din Sfințești au urmat exemplul țărănilor din Belitori, inaugurîndu-și colectiva, căreia i-au dat numele de „7 Noiembrie”.

MARIA CHIRCULESCU

Aflăm că...

...În ultimii ani peste 2.000 colectivizatori și întovărășii din raionul Negrești, și-au construit case noi. Aproape 800 din familiile amintite și-au cumpărat aparate de radio. Alte 2.420 de familii din același raion sînt abonate la radiodifuziune.

...colectivizatorii din satul Opișnești, regiunea Galați, vor vinde anul acesta statului, pe bază de contract, 310 tone grîu și porumb, 115 tone floarea-soarelui, 250 porci grași, 118.000 litri de lapte de vacă și oțet, 3.500 kg. lînă și peste 3.000 păsări. Veniturile colectivizatorilor vor crește anul acesta la aproape două milioane lei, iar forțul de bază va trece de 2.400.000 lei.

Desorei colectivizatorii Tudor Chiriac și Petre Savu se întîlnesc pentru a mai vorbi despre traiul greu din trecut și bucuria vieții noi, îmbelșugate de azi. Iată-i din nou împreună în casa lui Tudor Chiriac, închinînd un pahar de vin în cinstea belșugului de produse primite anul acesta.

LA SFÎRSIT SI ÎNCEPUT

de etapă

Mădărășenii și-au alcătuit planul

De curând, colectiviștii din Mădărăș au analizat în adunare generală proiectul de plan de producție și bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 1961, prezentat de către tov. Teodor Maghear, președintele gospodăriei.

Ce se desprinde din noul plan de producție? Mai întâi, recoltele medii planificate să se obțină sînt mai mari ca cele realizate în anul 1960. La grîu și orz de toamnă s-a prevăzut o sporire de 400 kg. la hectar. Mai mari vor fi și recoltele la porumb și floarea soarelui. În mod corespunzător s-a prevăzut și introducerea de noi metode agrotehnice avansate, folosirea în mai mare măsură a îngrășămintelor chimice, însămînțarea cu semințe de soi și altele.

Convingîndu-se că sectorul zootehnic aduce venituri mari gospodăriei (aproape 40 la sută din totalul veniturilor bănești), colectiviștii din Mădărăș au hotărît ca în anul 1961 să sporească în continuare efectivul de animale, ajungînd la 414 capete taurine, din care 200 vaci, 630 capete porcine, din care 100 scroafe, 1.500 capete ovine.

Dar numărul de animale nu este totul. Îmbunătățind hrana și îngrijirea animalelor, gospodăria va ridica producția pe cap de animal la 2.500 l. lapte pe cap de vacă furajată, 4,6 kg. lînă fină pe cap de oaie tunsă, 13 purcei de la fiecare scroafă. În vederea sporirii efectivului de animale și producției pe cap de animal, s-a acordat atenția cuvenită asigurării bazei furajere.

Trecînd la discutarea repartiției producției globale, colectiviștii din Mădărăș au hotărît ca după crearea fondurilor statutare și asigurarea cantităților ce vor fi repartizate la ziua muncă, întregul surplus de produse vegetale și animale să fie vîndut statului, conștienți fiind că în acest fel își măresc veniturile bănești și contribuie la întărirea economiei naționale.

Astfel, în anul acesta s-a planificat să se livreze statului; 14,8 vagoane grîu, 19 vagoane porumb, întreaga producție de sfeclă de zahăr (240 vagoane) și de floarea soarelui (5,4 vagoane), 480 porci grași, 206 capete taurine, aproape 500 capete ovine, 10.000 pui de frigare, 5.800 kg. lînă fină. 31 vagoane lapte etc.

În vederea realizării obiectivelor planificate colectiviștii din Mădărăș au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Au pregătit 2 hectare teren pentru lotul experimental, au făcut arături adînci de toamnă pe toată suprafața ce va fi însămînțată în anul viitor, au planificat îngrășarea solului atît cu gunoii de grajd rezultat de la fermele de animale cit și cu 10 vagoane de îngrășăminte chimice planificate a fi aplicate în acest an.

De asemenea, s-au mai luat măsuri pentru îmbunătățirea or-

ganizării și retribuiri muncii. S-au revizuit normele de muncă, adaptîndu-se noilor condiții de muncă. De exemplu, la ferma de vaci de lapte din mecanizarea adăpatului și evacuării gunoii s-a creat posibilitatea mării normei de deservire la 15 vaci de fiecare îngrijitor.

Conducerea gospodăriei a hotărît să extindă munca în acord individual și retribuirea după producție la toate ramurile de producție, ceea ce cointeresează pe colectiviști să muncească cu mai mult elan ca să obțină producții mari de pe parcelele lucrute sau de la animalele îngrijite.

Pentru anul 1961 fondul de bază al gospodăriei va crește la 5 milioane de lei, iar mărimea retribuiri unei zile-muncă va crește la 35 de lei. Veniturile bănești planificate în anul 1961 se ridică la peste 4.200.000 lei din care mai mult de două milioane și jumătate vor fi repartizate colectiviștilor pentru zilele-munca. Mergînd pe linia creării unor condițiuni de trai cit mai bune colectiviștilor, gospodăria a planificat construirea în acest an a unei băi populare și a unui nou local pentru grădinița de copii.

Noul plan de producție al gospodăriei este oglinda fidelă a hărniciei și conștiinței colectiviștilor care îndrumați de partid luptă pentru sporirea continuă a producției și întărirea economico-organizatorică a gospodăriei lor colective, conștienți că în măsura dezvoltării avutului obștesc, sporirii producției vegetale și animale, valorificării pe bază de contract a surplusului de produse va spori și belșugul în casele lor.

NICOLAE DAVID

La gospodăria colectivă din Urziceni, raionul Carei, președintele tov. Carol Kulin, împreună cu brigadierii și contabilul șef discută proiectul de plan pe 1961.

In fiecare an mai mult

La ceasul cînd citiți aceste rînduri, colectiviștii din Basarabi (Dobrogea) au și pășit la treabă pe noul an. În 1961 sînt desigur sarcini mai mari, pe măsura dorințelor și a puterii colectivei. Ele sînt înscrise în plan și constituie obiectivele gospodăriei pe anul în curs. Obiectivele sînt stabilite dintîi de consiliul de conducere al gospodăriei. Proiectul de plan, prima formă a planului, exprimă, desigur, părerea competentă a consiliului. Și cu toate acestea ai să întîlnești aici în proiect și unele măsuri luate cu multă prudență. După obicei adunarea generală a colectiviștilor dezbate planul, îl îmbunătățește și îl îmbogățește ținînd seama de realitățile concrete ale fiecărui sector în parte.

„În fiecare an mai mult” e indemnul cu care colectivistul aruncă sămînța în brazdă primăvara și el nu sună ca o profecție. Natura gospodăriei colective, rînduiriile de aici și în primul rînd oamenii, îi asigură împlinirea.

În 1960 au scos de pe fiecare hectar 300 kg. porumb mai mult, tot atîta floarea soarelui, iar de la ferma de oi au avut un spor de un vagon de lapte. Și-au propus în acest an să obțină un venit de 1.375.000 lei, dar au trecut cu mult peste el. Și fiindcă sectorul zootehnic s-a dovedit aducător de venituri bune, comunistul Ibram Sabadin, brigadier zootehnic, a propus pe bună dreptate să se cumpere în acest an de la I.C.Z. Palas 150 de mielule Merinos, care să grăbească acțiunea de merinorizare începu-

tă acum doi ani. Propunerea a fost adoptată. Un alt comunist Naim Geafar s-a declarat nemulțumit cu producția de lapte a fermei de vaci (nu a fost de altfel singurul care a mărturisit-o) și arătînd că posibilități există, a cerut adunării să mărească cantitatea de lapte prevăzută în plan pentru 1961 cu încă 100 litri pe cap de vacă.

În 1960 via a adus gospodăriei un cîștig de 100.000 lei. Iată temei pentru Diņu Marin de la brigada viticolă să propună măsuri pentru dezvoltarea ei.

Discuțiile se încheie. Planul, cristalizînd entuziasmul și hărnicia oamenilor, capătă neîncetat noi dimensiuni. Se înscrie la discuții și Trofim Ipate de la „a doua de cîmp”. — Cred — spune el — că 280 hectare, cite s-au repartizat pentru porumb, e prea puțin. Și ține morțiș să se mărească suprafața. Aici însă a fost nevoie să se lămurească următoarea problemă: sporirea producției de porumb nu se rezolvă mărind suprafața, suprafețele de pămînt nu sînt de gumilastic să se întindă sau să se stringă la bunul nostru plac, așa că toată atenția trebuie acordată îndeosebi sporirii producției la hectar. Iar dacă anul trecut acest lucru s-a putut face, de ce nu s-ar putea și acum. Lucrînd în sistemul retribuției suplimentare, Ion Girip cu nevasta a obținut de pe o suprafață de 2 ha, 12.500 kg. porumb știuleți în loc de 3.525 kg., iar Murat Rîdvan a obținut singur 6.370 kg. porumb în loc de 3.525 kg. Ei au aplicat prașilele la timp, și au făcut-o cu atîta sîră că nici n-au mai așteptat prașida mecanică.

Omer Nûridim face propuneri privind buna organizare a muncii. El amintește faptul că cei doi șefi de echipe de la grădina de legume s-au ocupat tot anul trecut de munca la canalele de irigare. În acest timp echipele au stat mai mult fîră conducători și n-a fost bine.

Are forțe colectiva să îndeplinească cu succes tot ce și-au pus de gînd harnicii gospodari din Basarabi? Are. Ba are încă și resurse nefolosite. Vasilica Sarivan, președinta comisiei de femei, amintește faptul că anul trecut multe femei n-au participat la muncă. „Cit s-ar putea face dacă ar veni la muncă toate. Și doar în cîștigul nostru am face-o”. Lucru pe care îl întărește însăși Ion Bucșan, secretarul organizației de bază: „Dacă punem toți urmărul, tot ce-am plănuit aici va fi ușor realizat”. Aceasta este de altfel hotărîrea fermă cu care adunarea generală a colectiviștilor din Basarabi și-a încheiat dezbaterile.

CL. MUNTEANU

V. TOSO

BINE, dar PUTEA FI SI MAI BINE

Colectiviștii din Maglavit s-au întrunit în adunare generală. Aceasta s-a petrecut cu cîva timp în urmă, cu prilejul dezbaterii dării de seamă, prezentată de președintele zilele-munca efectuate. În cursul anului trecut s-au executat o serie de construcții, iar altele sînt în curs de terminare, sau în fază de proiect. Cu satisfacție deosebită au primit colectiviștii măsurile de ajutorare a celor peste 700 de membri care din pricina bătrîneții sau a unor infirmități și-au pierdut capacitatea de muncă.

S-a subliniat, bunăoară, faptul că față de anul 1959 gospodăria s-a dezvoltat mult. Fondul de bază a crescut la aproape 4 milioane. Colectiviștii au vîndut statu-

lui pe bază de contract 125 vagoane grîu și porumb. Peste două milioane și jumătate lei din venitul bănesc plus vreo 260 vagoane cereale au fost distribuite membrilor pentru zilele-munca efectuate. În cursul anului trecut s-au executat o serie de construcții, iar altele sînt în curs de terminare, sau în fază de proiect. Cu satisfacție deosebită au primit colectiviștii măsurile de ajutorare a celor peste 700 de membri care din pricina bătrîneții sau a unor infirmități și-au pierdut capacitatea de muncă.

Capitolul privind modul cum s-a muncit pentru îndeplinirea planului de producție a prilejuit discuții aprinse. Comuniștii Vasile Radu, Gh. Fîntînă, Dumitru Vasile, Aurel Pînă și alții, au arătat că la cîteva obiective, și în special la grîu și porumb, planul nu a fost îndeplinit. Cauza? „Condițiile de climă”, au susținut unii. Dar numai atît? Oare s-au respectat înlocmai regulile agrotehnice? Faptele dovedesc că acolo unde s-au respectat, producția a fost foarte bună. Pe 300 hectare s-au scos cite 5600 kg. porumb la hectar. Pe alte cîteva sute de hectare producția a atins 4000—4430 kg. la hectar. Brigada condusă de comunistul Popa Nistor a scos 4436 kg în medie la hectar, iar cea condusă de Gheorghe Rudăreanu peste 4300. Cîștele lor și celorlalți ca ei. Dar de ce brigăzile conduse de Ștefan Crețu, Nicolae Toma, Vasile Vișan au obținut doar în jurul a 3.000 kg.? Impreciații au fost, și pe bună dreptate, aspru criticate pentru faptul

că dacă ar fi muncit după indicațiile date, gospodăria ar fi cîștigat încă zeci de vagoane de grîu și porumb în plus. Aceasta ar fi îmbogățit mai mult averea obștească și, bineînțeles, ar fi mărit retribuirea la ziua-munca.

N-au fost cruțați nici tovarășii din consiliul de conducere și nici cei care lucrează în sectorul zootehnic. Realizările obținute în acest sector nu i-a mulțumit pe colectiviști nici în privința îndeplinirii planului și nici a modului cum se îngrijesc animalele și cum se gospodăresc furajele.

Discuțiile, argumentele aduse în criticarea tovarășească demonstrează nivelul tot mai ridicat al pregătirii colectiviștilor din comuna unde altădată trona obscurantismul unde cu ani în urmă totul se aștepta să vină din minunile cereștilor. „Minunile s-au dovedit a fi pe sulele de hectare unde s-au respectat indicațiile științei. Aplicarea de îngrășăminte organice și chimice, patru prașile, pricepere și hărnicie, egal 5600 kg. la hectar. Unde nu, rezultatul este mai puțin cu aproape jumătate...” au subliniat vorbitorii. De aici au pornit membrii gospodăriei colective în pregătirea planului de producție pe anul 1961, plan care în aceste zile va căpăta forma definitivă. Învățămintele anului 1960 dovedesc că gospodăria s-a dezvoltat în general bine, dar se putea muncii și mai bine.

Gospodăria colectivă „Partizanul Roșu” din Curteni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, și-a dezvoltat mult sectorul zootehnic. În fotografie: unul din grajdurile de vaci construit de curînd.

In perioada aceasta (nici nu ști cum să-i zici, o fi iarnă sau ba?), când pământul nu poate fi cultivat, oamenii se cultivă pe ei înșiși, caută izvoarele minunate ale științei și culturii. O muncă culturală intensă, rodnică, interesantă, se desfășoară în toată țara. Să aruncăm o privire în regiunea Suceava, să vedem cum își îndeplinesc sarcinile ce le revin activiștii culturali de aici.

★

La multe cămine culturale și biblioteci activitatea culturală înregistrează un permanent și simțitor progres. Astfel, în comunele Vicovu de Sus, Marginea, Arbore, Hudești, Suharău, Horodiște, Dolhești și altele, instituțiile culturale desfășoară o activitate intensă, cu un conținut bogat și variat, legat de cerințele locale.

Programele săptămânale de activitate ale acestor unități înfrunesc manifestări cultural-artistice interesante, la care participă numeroși țărani muncitori.

În comune ca: Putna, Vicovu de Jos, Marginea, Hudești, Forăști, Dolhești funcționează cercuri agro-zootehnice cu tematică legată de necesitatea producției agricole locale, cu lecții bine întocmite, însoțite de material didactic și intuitiv.

Căminul cultural din Vicovu de Jos, de pildă, a organizat iarna aceasta un cerc agropomicol cu 30 de cursanți. La gospodăria agricolă colectivă din Forăști, cei 30 de cursanți ai cercului zootehnic au primit în același timp cu retribuția în bani convenită pe anul 1960 și broșurile pentru învățământul agricol de masă.

Antrenate în concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”, bibliotecile și-au îmbunătățit, de asemenea, activitatea. Numărul cititorilor și al cărților difuzate a crescut în aproape toate unitățile. Se organizează mai multe acțiuni de popularizare a cărții, s-a extins activitatea cercurilor de citit, aprovizionarea cu publicații este mai judicioasă.

Biblioteca raională Rădăuți, de pildă, până la 15 decembrie avea 4.166 cititori (în 1959 — 2.628) și a difuzat 60.847 exemplare (în 1959 — 46.755). În același raion, în fiecare din bibliotecile comunale, sînt peste 1.000 cititori (Marginea — 1.233, Vicovu de Sus — 2.165, Arbore — 2.539).

Aceste bune rezultate se datoresc și faptului că pe lângă obișnuitele acțiuni cu cartea (expoziții, recenzii, seri literare etc.), s-au folosit și alte metode de popularizare a bibliotecilor și fondurilor de cărți ale acestora. Astfel, biblioteca raională Rădăuți folosește pentru atragerea oamenilor muncii la lectură invitații individuale și colective. În același raion unele biblioteci comunale întocmesc pentru brigadierii și președinții ai G.A.C., planuri speciale de lectură.

În domeniul activității artistice de amatori este îmbucurător faptul că la fiecare cămin cultural activează cel puțin o formație artistică, iar, în majoritatea lor, aceste formații susțin spectacole, în localitate sau deplasare, cel puțin o dată pe lună.

Un stimulente deosebit în această direcție, l-a constituit organizarea „Festivalului regional cultural-sportiv” care a antrenat un mare număr de formații și artiști amatori.

★

Rezultatele pozitive obținute în munca cultural-educativă de masă în regiunea Suceava sînt însă departe de posibilitățile reale existente cît și de cerințele concrete locale.

Nu a fost asigurată încă la toate căminele culturale și bibliotecile sătești o activitate ritmică pe baza

unor programe săptămânale, în care să fie cuprinse manifestări zilnice.

O serie de importante prevederi ale planurilor de muncă pentru perioada de iarnă au fost, fie total neglijate, fie urmărite superficial. Așa se explică, de pildă, faptul că prevederile cu privire la cercurile de cultură generală n-au fost aduse peste tot la îndeplinire. În raionul Fălticeni, bunăoară, nu funcționa pînă la 26 decembrie 1960 nici un cerc de popularizare a științei, iar în satele fostului raion Dărăbani, din totalul de 88 de cercuri planificate, la un grup de 11 cămine culturale nu începuseră activitatea decît două cercuri de cultură generală. La aceeași dată, la foarte multe cămine culturale nu erau deschise încă, în mod organizat, ciclurile de conferințe agricole și științifice pentru iarna anului 1960—1961.

Dacă în comune ca Marginea, Arbore, Vicovu de Sus, Suharău etc. se organizează, periodic, diferite acțiuni și manifestări pe teme științifice, în multe alte comune seriile de experiență, seriile de întrebări și răspunsuri, constăturile cu cititorii, concursurile „Cine știe răspunde”, rubricile permanente „Știați că...”, proiecțiile de diatime etc., sînt nefolosite.

În cadrul multor cămine culturale, se întîlnesc încă destule manifestări cultural-artistice organizate fără un scop bine determinat, așa, ca să fie și să se poată scrie în raportul de activitate. Asemenea stări de lucruri se vădesc îndeosebi în domeniul propagandei prin conferințe, al cărui conținut este, deseori, insuficient legat de realitatea locală. În comuna Putna, de pildă, conferința intitulată „Satul de ieri și de azi”, care ar fi oferit mari posibilități de localizare, n-a cuprins nici o relatare concretă cu privire la viața din trecut și de azi a locuitorilor din comună, limitîndu-se doar la citirea unor fraze generale din conferința primită de la centru.

În domeniul muncii artistice de amatori, cu toate succesele semnalate, se constată însă o lipsă de atenție pentru recitatori și soliștii vocali și un pronunțat dezinteres în promovarea brigăzii artistice de agitație, gen de artă deosebit de eficace în mobilizarea oamenilor muncii pentru îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste.

Deși, în general, munca cu cartea a dobîndit în regiunea Suceava succese însemnate, în special în ceea ce privește creșterea numărului cititorilor, al cărților citite și al manifestărilor de masă, în activitatea bibliotecilor se manifestă încă unele deficiențe. Ele privesc îndeosebi insuficienta orientare a conținutului acțiunilor cu cartea, atragerea la lectură într-un procent necorespunzător al țăranilor muncitori, aprovizionarea defectuoasă a bibliotecilor sătești, superficialitatea în ținerea evidenței activității.

Atenția principală în îmbunătățirea activității căminelor culturale și bibliotecilor din regiunea Suceava trebuie îndreptată către asigurarea unei activități permanente, variate, atractive, bogată în conținut, capabilă să antreneze mari mase de oameni ai muncii și să slujească în mod direct îndeplinirea sarcinilor politice și economice actuale.

O luptă hotărîtă împotriva manifestărilor culturale-artistice formale, sărace în conținut, lipsite de finalitate, introducerea în stilul de muncă al căminelor culturale a unui spirit militant, agitatoric, iată ce se cere de la activiștii culturali din regiunea Suceava.

DE PLAN

Corul din Lupcina

LUPCINA-1

Ca să ajungi în Lupcina, nu-i lucru tocmai lesne. Poteca serpuiește îndelung și mai tot timpul în pantă. Pământul e pe alocuri lunecos, iar vîntul pișcă binișor pe sub straie.

E un sătuc cu numai cîteva case. Sînt 172 de așezări omenești risipite ciudat, ici și colo, pe coaste și mușchi de munte, în așa fel încît, toate, par a căuța ca niște copii jucăuși, cu ochii voioși ai ferestrelor, lumina de aur a soarelui.

Pe aceste plaiuri aspre, de munte neînduplecat, au călcat cîndva pașii răzbunători ai vestiților haiduci Cobeliță și Dobos.

Pe aceleași plaiuri și-au prăvălit ani de-a rîndul securile, icnind deodată cu brazii, în dură durere, generații de dirzi tăietori de păduri.

Pe tot aceleași plaiuri, slobode acum de umilință și exploatare, răsunau mai deunăzi, în graiul simplu al unui cor tineresc, versurile adînc grăitoare: „Măreț pămînt al patriei iubite/ De steaua libertății luminat...”

18 tineri huțani, băieți și fete, des-cifrau, sub privirile încurajatoare ale celor nouă tinere cadre didactice, melodia emoționantului cîntec patriotic. Glasurile lor limpeză răsunau din clădirea școlii elementare de șapte ani. Școala cea nouă, ridicată de curînd pe culmile Lupcinei. Înainte vreme, copiii tăietorilor de pădure trebuiau să străbată mulți kilometri, din revărsat de zori și pînă-n asfințit, pînă la școala din comuna de centru. Mulți dintre ei trebuiau să se lase păgubași, îngroșînd necontenit rîndurile năștiutorilor de carte.

— Multe înfăptuiri au schimbat fața Lupcinei. Ne străduim, zi de zi, ca și activitatea culturală să fie la... Înălțime. Vorba aceea, să se cunoască că

sîntem de la... a spune, zîmbind Boiciuc, tînărul același timp, al cina.

Și Valerian B. Oamenii

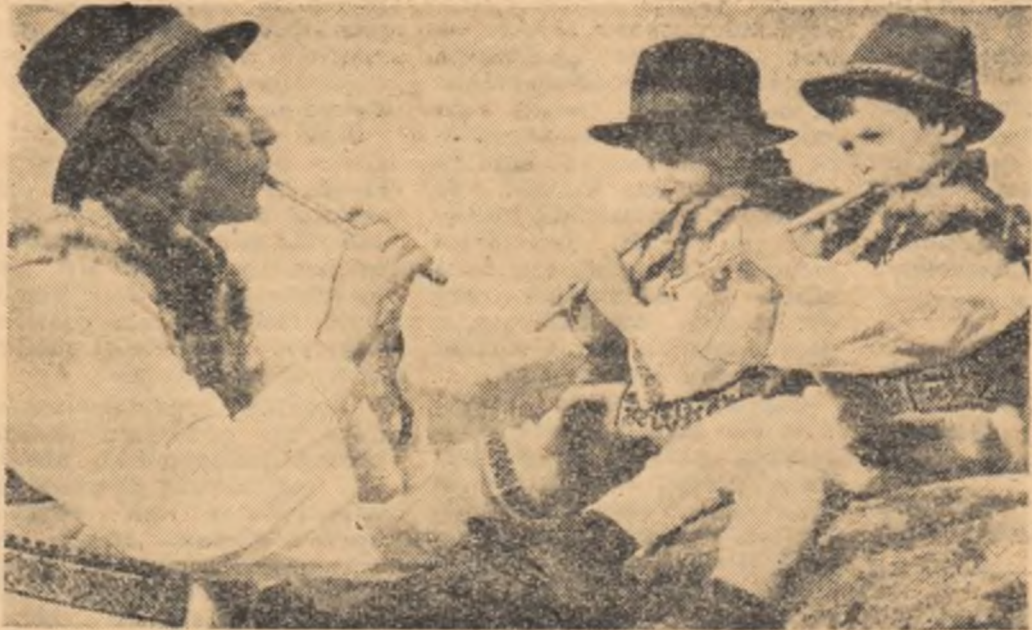
drăgească te... știința... I-am v... ei, ascultînd înf... zele vesele ale... ță literar-științ... ferite lecturi, di... artei și culturii... urechi. Adeseor... dar profund, c... desprinsă din ti...

Omania Tăna... cum a deprins... tînd „Așa s-a... binson Crusoe”

părerii competen... spectacol artisti... un tînăr al că... spunea despre t... tăietorilor de p... căpătore, cu a... zor la ureche. C... dri că echipa c... satele de la po... se cu sine nur... din partea sute... aplaudaseră r... ai Lupcinei f... „Bucuroși de o...

...E într-adev... drumul spre c... nu-i în zadar... acolo și se um... aflînd la mulți l... largi, bine cuno... însuflețită drag... aceleași lumino... ții noastre noi,

Fluierasul ILIE CAZACU

Ilie Cazacu cu cei mai tineri învățăcei

Vestea despre măiestria fluierasului Ilie Cazacu a depășit nu numai hotarele comunei sale de baștină — Botuș din raionul Cimpulung — dar chiar și hotarele țării. Cu cîțva timp în urmă, împreună cu echipa sa de fluierași el a vizitat Uniunea Sovietică.

Cine-a auzit vreodată cîntecul pe care Ilie Cazacu îl scoate din fluierul său fermecat, nu se poate să nu îndrăgească pe omul acesta de peste 50 de ani, zvelt încă, de statură mijlocie. Meșteșugul fluierului l-a învățat de la tatăl său. Fluierul era singura mîngiere a tinereții lui, petrecută mai mult slujind pe la bogățani, la tăiatul lemnelor, strînsul finului și păscutul vitelor.

Fluierul este însoțitorul bucuriilor lui de acum. Consătenii săi nu pot înțelege o petrecere fără Ilie Cazacu. E printre primii activiști ai căminului cultural. Echipa de fluierași susține pe cea de dansuri, condusă de Toader Ciocișă, iar soliștii vocali parcă cîntă mai frumos cînd îi acompaniază el, cu cîntecul fluierului.

Dotat de la natură cu un talent remarcabil, el e și un interpret iscusit. Cîntă aproape fără întrerupere ore întregi. Măiestria lui constă în faptul de a nu întrerupe melodia prin suflul aerului. Cu o digitație bună el știe să scoată multe nuanțe, datorită unei urechi muzicale bine exercitate.

Din cele peste cincizeci de cîntece pe care le interpretează, cele mai dragi îi sînt cîntecul „Jocul bătrînesc” (mai numit și „Hora mare” sau „Jocul de toți”), „Fata de la munte”, „Ciobanul care și-a pierdut oile” și altele. Cîntecul noș le învață cu nesaț după

radio sau difuzor, precum și la orice ocazie ce i se ivește, uimindu-și echipa, pe care o învață și conduce.

Din cîntecul „Ciobanul care și-a pierdut oile”, în care ciobanul se tînguie brazilor, apelor și stîncilor, îi plac versurile, în care se spune că furtuna l-a împărășiat mindrele mioare, pe care le caută peste tot.

„Mindre surioare
Au nu știți voi oare
Unde-i turma mea
Cu lîină de nea?”

O clipă, ciobanul are iluzii că le-a zărit :

„Pe costiș la vale
Lată se năzare
Turma lui de nea
Sub clipș de stea...”

Dar s-a înșelat, căci ceea ce a zărit nu-s decît niște cîoate albe. Și cîntecul se tînguie iarăși inviforat.

Dar iată că turma i se ivește cu adevărat și cîntecul său saltă vesel, triumfal. Și atîta știe cîntărețul să se identifice cu cîntecul său, încît răscolește sufletele, urătînd, prin puterea talentului său, cit de mare e creația geniului popular.

Căci Ilie Cazacu e un talent adevărat ca izvorul curat ce țîșnește din stîncă și, cu toată coaja de mestecăcăn a timpurilor sale, el dă viață și tinerețe cîntecelor vechi, știute din bătrîni. „Moșul meu încă știa a cînta tare frumos și la fel tatăl meu și unchiul mei” — povestește el. Și tradiția aceasta a dus-o el la strălucire, prin perfecționare necontenită, dintr-o pasiune adîncă pentru cîntec.

GRAȚIAN JUCAN
corespondent

Știați că...

● În comuna Dolhești, pe pieptul a 67 de tineri strălucește insigna „Prieten al cărții”, iar alți 83 tineri s-au înscris la concursul „Iubiți cartea”.

● Cinematograful sătesc din comuna Dornești desfășoară o rodnică activitate, reușind ca fiecare film să fie vizionat de un număr de spectatori egal cu acela al întregii populații mature din comună.

● Programele artistice susținute de formațiile căminului cultural din comuna Vicovu de Sus, în perioada 9 octombrie — 4 decembrie 1960, au fost vizionate de peste 2.150 de spectatori.

● În comuna Boroaia există astăzi, în afară de numeroase aparate de radio, 480 de difuzoare ale stației locale de radioficare. În aceeași comună sînt peste 1.200 abonamente la diferite ziare și reviste.

● Corul căminului cultural din comuna Putna cuprinde 105 membri și desfășoară o intensă activitate, atît în localitate cît și în deplasare. Printre cei mai destoinici coriști se numără Schipor Constantin în vîrstă de 65 de ani, precum și tinerii Cenușa Alexandru, Aga Ilie, Renț Virginia.

● Casa raională de cultură din Rădăuți a luat buna inițiativă

vă
tru
în
de
Jos
șau
liza
îna
cul
Pri
mei
în l
cân
Vic
par
rilo
turu
lor
treg
●
tiv
com.
măi
La
telo
fete
la
ult
turu
trec
clisi
vole
158

RI SUCEVENE

O seară de neuitat

Pe una din băncile căminului cultural, plin pînă la ultimul rînd, un unchiuș prins a se foi iar în cojoc. Urmărea și el o vreme, cu adîncă încordare, alături de toți ceilalți oameni „minunile” făptuite pe scenă de prof. Poleac cu aparatele lui pentru experiențe fizice. În răstimpuri își răsucea însă privirile agere pe deasupra celorlalți, frămînta căciula în mîini și bufnea înciudat...

— Așa o fi! Nu zic ba... Așa o fi! Oamenii din jur tresăreau o clipă nemulțumiți, sisiau supărați de două-trei ori, îndemnându-l să tacă, apoi își aruncau din nou privirile țintă, spre scenă. Unchiușul se liniștea și el un timp, dar începea curînd să bombăne din nou.

Cînd prof. Poleac începu însă sugestivă lui experiență cu privire la sistemul solar și rotația planetelor, moș Buculei, căci așa-i era numele, nu-și mai afla de loc astîmpăr. Se învîrtea cînd la dreapta, cînd la stînga, întrebîndu-l cu voce tare pe cei din jur:

— Și de unde știe dumnealui, mă rog, distanța de la pămînt la cer?

— N-azi moșule, că nici nu există „cer”? Atmosferă, așa-i spune științific, — îl dojeni un tînăr din preajmă.

— Și e vorba de distanța de la pămînt la soare, bade loane — completă un altul zîmbînd.

Moș Buculei îi țintui pe amîndoi cu ochii lui vii, pătrunzători:

— Ba știu eu bine ce zic, n-aveți voi grijă!

Și ridicînd în aer degetele butucănoase, unchiușul se înălță în picioare, din mulțimea de oameni.

— S-avem iertare, tovarășe profesor. Eu sînt cam tare de cap. Un lucru aș vrea să știu însă lămurit:

— Spune moș Buculei — îl îndemnă profesorul cu bunăvoință.

— Cîtă distanță este de la pămînt la cer?

— Se vede că n-ai înțeles bine ce-am spus pînă acum...

— Ba am înțeles eu, — se inciudă unchiușul — numai că vreau să știu, scurt și lămurit, cîtă cale-i de la pămînt la cer? Eu ațita vreau!

— Și de ce vrei dumneata să știi toamă lucrul ăsta? — îl iscodi, zîmbînd înțelegător, profesorul.

— Fiindcă vreau să aflu, scurt și lămurit, cîtă cale o să am de făcut de la pămînt la cer, atunci cînd oi muri. Spusele moșului stîrniră hohote de rîs.

Profesorul n-a pregetat însă să-i dea lămuririle necesare. Mai mult, la câteva experiențe l-a pofțit chiar pe scenă, pentru a cerea cu propriile lui simțuri fie tainele mașinii pneumatice, fie sursele electricității, fie strălucirile prismatice ce dau naștere curcubeului.

„Și în timp ce acolo, în sala căminului cultural din Dolhești Fălțiceniilor, moș Buculei deprindea la vîrstă toamnei, alături de zeci și sute de tineri, miracolele obiective ale materiei în mișcare, gîndurile mi-au înmănușat, într-o frîntură de timp, felurite amintiri și aspecte asemănătoare, întîlnite la multe alte cămine culturale din regiunea Suceava.

Și nu întîmplător dintre aceste amintiri, una mai cu seamă, revenea cu sporită intensitate.

Revedeam adînc sala căminului cultural din Vicovu de Sus. Era, de asemenea, înțesată de oameni. Pe scenă se afla un foarte iscusit popularizator al „minunilor de eprubetă”, al atractivelor și instructivelor experiențe chimice: prof. Bordeianu din Rădăuți, entuzist și priceput participant la activitatea brigăzilor științifice din acest raion.

Oxigenul, carbonul, clorul de potasiu ori fosforul deveneau, prin graiul limpede și convingător al experiențelor, prieteni buni pentru fiecare dintre cei ce-i urmăreau cu respirația tăiată explicațiile. Și, rînd pe rînd, experiențele limpezeau temeiurile științei adevărate,

Aci, în asemenea săli arhipline, oricine își putea da seama, zîrînd masa de oameni sudată în încordarea atenției depline, că în limbajul viu al experiențelor de fizică ori chimie, inițiate în sălile căminelor culturale sătești de brigăzi științifice ori în cadrul cercurilor de cultură generală, se plămădește, concret și trainic, încrederea în adevărul științei biruitoare.

„Increderea pe care aveam s-o aude rostită cu voce tare, și în felul lui original, de însuși moș Buculei, la ieșirea din sala căminului cultural. Se adresa zîmbînd celorlalți:

— Strașnic, oameni buni, strașnic! Auzi dumneata: atmosferă, planete, sateliți, ani lumină și cîte și mai cîte lucruri care te uluiesc nu alta. Abia aștept să se mai organizeze o seară ca asta. Măi, că multe mai are omul de învățat!

Au cuvîntul directori de cămine culturale

Gînduri de viitor

Comuna noastră, compusă din două sate, numără peste 1.200 familii, și aproximativ 4.000 locuitori. Ținînd seama de indicațiile celui de al III-lea Congres al P.M.R., ne am angajat să realizăm o asemenea intensificare a muncii cultural-educative, încît, cel puțin o dată pe lună fiecare cetățean al comunei să participe la o manifestare culturală.

În acest scop, activitatea celor două cămine culturale din comună va fi mult îmbogățită. Vom organiza în toate zilele săptămîinii manifestări culturale cît mai diverse și mai atractive.

Totodată, între cele două cămine culturale, Frătăuți-centru și Mănești-sat, vom organiza schimburi permanente de manifestări cultural-artistice.

Din experiența muncii de pînă acum ne dăm seama că formele de activitate pe care va trebui să le folosim mai intens, pentru a realiza o largă cuprindere a maselor la activitatea culturală, sînt cercurile de citit, serile tematice de popularizare a științei, spectacolele săptămînale, brigăzile științifice, concursurile „Cine știe, cîștigă” și expozițiile pe diverse teme.

ION MANOLACHE comuna Frătăuții Vechi

★

În iarnă aceasta vom acorda o mare atenție activității cercurilor de citit pe circumscripții electorale. Dorim ca la aceste cercuri să asigurăm nu numai un număr sporit de participanți permanenți, dar și o simțitoare îmbunătățire a conținutului educativ-științific al muncii desfășurate în cadrul acestora. În acest scop vom organiza săptămînal, cu toți responsabilii cercurilor de citit, scurte consfătuiri metodice privind conținutul muncii în perioada respectivă.

ELENA SUCIU comuna Marginea

★

Paralel cu intensificarea celorlalte manifestări de masă, vom urmări îmbunătățirea muncii cultural-științifice în rîndul femeilor. Pentru aceasta, în fiecare marți vom organiza o „zi a femeii”, în cadrul căreia vor fi dezbătute, în forme noi, interesante și atractive, probleme de însemnătate educativ-instructivă cu o tematică specifică femeilor.

ASPAZIA BODNARIU comuna Gălănești

De aproape două luni de zile așteaptă sătenii din Vicovu de Jos să vină brigada științifică din Rădăuți.

— Tu cînd ai de gînd să aduci brigada științifică?...
(Desen de NIC. NICOLAESCU)

În comuna Hudești, s-au construit trei cămine culturale, în cele trei sate aparținătoare. În toate trei, mai mult de jumătate din spațiu a fost luat pentru cooperativă.

— Ce era să faci, aici trebuia să fie cușca sufleurului!...
(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Căminul cultural din comuna Ulma, a cărei construcție a costat 208.000 lei, nu se poate folosi deoarece nu s-au găsit banii necesari cărămizilor pentru sobă.

— Unde nu-l... cărămidă, vai de picioare.
(Desen de T. PALL)

Pagină redactată de
LIVIU CERNAIANU

Im.

obișnuiește
și, Valerian
școlii și, în
it din Lup-

rențate.

să în-
măca, arta,
ulți dintre
că, sub ra-
„diminea-
ită din di-
omenii ale
ai ochi și
lor simplu,
adevărurile
or.

de pildă,
a carte, ci-
l” și „Ro-
ban emitea
e ultimul
în sat, iar
fmi scapă,
omenesc al
ibanele în-
at și difu-
tare min-
oborînd în
lui, aduse-
de laudă
ctatori ce
amatori
simbolic

anevoios
inei. Dar
rivă, ajuns
de bucurie
drumurile
rii, aceeași
ru cultură,
ri ale vie-

iza pa-
etodice
Vicovu
nu de
și Mil-
genera-
rienței
munca
ucativă,
sfătuire
nut loc
brie, la
ral din
s, cu
directo-
re cul-
otecari-
din în-

spor-
din
ști nu-
membri.
da fe-
ipat 68
20 fete
iar la
rs cul-
au în-
sm, ci-
sau
și și

Noul cămin cultural din comuna Coșna, raionul Vatra Dornei

ÎN miezul EVENIMENTELOR

Este un bun calificativ dat unui activist cultural cînd despre munca lui se poate spune că se află în miezul evenimentelor. Un asemenea calificativ a primit tovarășul Vasile Crăciun, bibliotecar din comuna Ibănești din partea... evenimentelor însăși. În aceste zile, cînd țărani întovărășiți au început să pășească pe drumul gospodăriei colective, printre primii care au depus cereri au fost cititorii frunțași, ca familia Condurache (Dumitru, Alexandra și fiul lor Dumitru), ca Elena Stan, Stan Petre Gheorghe, Anița Antoneac, Victor Bărbuță și alții. Fiecare dintre aceștia a citit în medie 12—13 cărți, alese sub îndrumarea competentă a bibliotecarului.

Orientarea lecturii cititorilor constituie o preocupare de frunte a bibliotecarului din Ibănești. El se străduie să cunoască pe fiecare cititor în parte, nivelul său ideologic, interesele, preocupările sale. Recomandînd o carte unui cititor, el ține seamă ca subiectul ei să fie în strînsă legătură cu sarcinile care stau în fața oamenilor din comună, dar și de nivelul lor de înțelegere. Cele mai căutate cărți sînt cele care tratează transformarea socialistă a agriculturii. Ele au ajutat foarte mult sătenilor în luarea hotărîrii de

înscriere în gospodăria agricolă colectivă.

Manifestările culturale pentru răspîndirea cărții sînt așteptate cu mult interes și se bucură de popularitate. O „specialitate” a casei sînt consfătuirile cu cititorii pe marginea unei cărți sau pe o anumită temă, în care caz se citesc mai multe cărți avînd tema propusă. Consfătuirile se pregătesc temeinic prin cercurile de citit, care au o activitate permanentă, planificată. Cărțile necesare se asigură totdeauna. Dacă ele nu se găsesc la biblioteca comunală, se împrumută de la biblioteca raională. Sătenii își amintesc cu plăcere de consfătuirea organizată pe marginea romanului lui Mihail Sadoveanu „Mîntrea Căcor”. Multe învățăminte s-au putut dobîndi și din consfătuirea avînd ea temă „Pregătirea furajelor”.

În cadrul întrecerii „Biblioteca în slujba construirii socialismului”, biblioteca din Ibănești s-a situat printre cele frunțase în regiune. În noul an, însă, tovarășul Crăciun este hotărît să lichideze lipsurile care mai există în munca sa. O punere la punct a cataloagelor, îmbogățirea conținutului unor manifestări, îndrumarea mai competentă a bibliotecii sătești din Dumbrăvița și a cercurilor de citit, sînt cuprinse în planul pentru anul 1961.

ECLIPSA TOTALĂ DE SOARE

Intunecimile de Lună sau de Soare — eclipsele după cum se mai numesc — sînt explicate astăzi în mod științific. Ba mai mult, ele pot fi prezise cu exactitate matematică și pentru viitorul cel mai îndepărtat. De pildă, astronomii au calculat că la 15 februarie 1961, în jurul orei 10 dimineața, va avea loc o eclipsă totală de Soare. Este un fenomen ce se produce foarte rar în același loc pe suprafața Pămîntului. Astfel, ultima eclipsă totală de Soare văzută din țara noastră datează din ziua de 8 noiembrie 1816. După 145 de ani, la 15 februarie 1961, acest fenomen se va produce, așadar, din nou. Astronomii au mai calculat că o nouă eclipsă totală se va observa din țara noastră abia la 11 august 1999.

Ce se observă în timpul eclipsei

Să ne închipuim că sîntem martorii unei eclipse totale de Soare. Fenomenul este impresionant! La început, totul se desfășoară normal: întreaga natură înconjurătoare este scaldată în razele binefăcătoare ale soarelui zilei, Soarele. La începutul eclipsei, în jurul nostru nu se face simțită nici o schimbare importantă. Dacă însă privim la Soare, printr-un ciob de geam afumat, observăm cum discul Soarelui prinde să se știrbească dinspre partea dreaptă. Peste cîva timp, discul solar devine o seceră ce

observă un inel de foc din care țînesc uneori flăcări de un roșu puternic. Este o rară ocazie în care Soarele — astrul zilei — permite pămîntenilor să-i admire învelișurile atmosferice sale incandescente, de la o depărtare de aproape 150 milioane kilometri.

Întreaga această priveliște neobișnuită nu durează însă decît cîteva minute. Primele raze ale Soarelui încep din nou să lumineze. În aceste clipe aerul are uneori o culoare aurie-roșcată, pădurile devin cafenii-violete, toate lucrurile parcă sînt schimbate. Soarele, în bătaia razelor sale, își ascunde din nou inelul roșu presărat cu limbi de foc și frumoasa sa coroană. Stelele dispar una cîte una și nu peste mult timp întreaga natură înconjurătoare își recapătă aspectul obișnuit ca și cum nimic nu s-ar fi întimplat.

Eclipsa s-a sfîrșit!

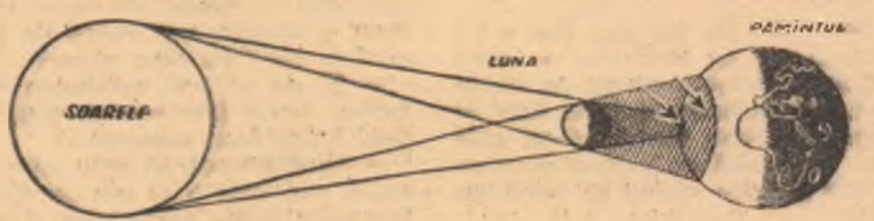
Eclipsele și „vircolacii”

Intunecimile de Soare și de Lună au fost urmărite de oameni încă din vremuri străvechi. De-a lungul veacurilor, cronicarii au consemnat cu grijă aceste fenomene neobișnuite. Numai neștiința și întunericul din mintea unor oameni i-au împins în trecut să se înfricoșeze de eclipse, să creadă că ele aduc nenorociri sau sfîrșitul Pămîntului, ori că sînt „semne cerești”. Odiñoară, celor bogați

către știința atotputernică, în fața căreia pier toate născocirile, minciunile și credințele greșite.

Din ce cauză se produc eclipsele?

Luna, fiind un satelit al Pămîntului, se învîrtește mereu în jurul acestuia. Însă și Pămîntul, împreună cu Luna, împlinește în fiecare an un ocol în jurul Soarelui. Dintre aceste trei cor-

Eclipsa de Soare

puri — Pămînt, Lună, Soare — numai Soarele luminează. Pămîntul și Luna sînt corpuri opace, luminate de Soare. Se întîmplă uneori ca cele trei corpuri — Soarele, Pămîntul și Luna — să se așeze în mișcarea lor exact în linie dreaptă. Atunci se produc eclipsele. Dacă Pămîntul este într-o margine, Soarele în cealaltă margine, iar Luna exact între Pămînt și Soare, (cum se vede în schema producerii eclipsei), atunci Luna acoperă discul solar pentru unele regiuni ale Pămîntului și anume pentru cele aflate în umbra Lunei. În acele regiuni ale Pămîntului, Soarele se întunecă pentru cîteva momente. Are deci loc o eclipsă de Soare.

Dacă însă Pămîntul se așează exact între Soare și Lună, atunci umbra Pămîntului se așterne pe Lună. În acele momente, Luna se întunecă, producîndu-se eclipsă de Lună.

Încă din cele mai vechi timpuri, învățații, în luptă cu superstițiile și cu ideile greșite, arătau pe drept cuvînt că eclipsele de Lună sînt o dovadă a rotundizii Pămîntului, că ele dovedesc că Pămîntul are formă sferică. Și într-adevăr, umbra Pămîntului așternută pe Lună în timpul eclipsei lunare este întotdeauna rotundă, în formă de cerc.

Cum să urmărim eclipsa?

Eclipsa de Soare din 15 februarie 1961 va fi totală peste sudul țării noastre. În vestul țării, eclipsa va fi parțială, adică Soarele nu se va întuneca complet, ci va apare ca o seceră.

Eclipsa totală va putea fi urmărită cel mai bine din Dobrogea. În orașul Constanța, de pildă, ea va dura cel mai mult: 2 minute și 37 secunde. La Zimnicea, totalitatea va dura 2 minute și 32 secunde, iar la București 2 minute și 10 secunde.

Să urmărim acum felul în care se va desfășura eclipsa totală de Soare la București. În zorii zilei de 15 februarie 1961, dacă va fi senin, Soa-

rele se va arăta strălucitor ca totdeauna. La ora 8 și 43 de minute, în partea dreaptă a discului solar, se va produce o mică știrbire. În acest moment, Luna, pierdută în bătaia razelor solare, va începe să acopere Soarele încetul cu încetul. Știrbirea va crește tot mai mult. În jurul orei 9 și 45 de minute din întregul Soare nu va mai rămîne decît o seceră foarte îngustă. La ora 9 și 54 de minute și această seceră va dispărea,

În acest moment va începe eclipsa totală. În locul Soarelui va apare un disc negru pe fondul cenușiu al coroanei solare. Se va face întuneric și stele vor apare pe cer. Priveliștea va dura puțin. După 2 minute și 10 secunde, va începe să se lumineze din nou. Luna, în aceste clipe, după ce a trecut deja prin dreptul Soarelui, își va urma nestingherită calea pe bolta cerească. Fiind însă pierdută în razele puternice ale Soarelui, ea nu se va vedea.

La ora 9 și 56 de minute va apare din nou seceră luminoasă a Soarelui. Acum însă această seceră nu se va mai îngusta, ci va crește mereu. La ora 11 și 12 minute, eclipsa va lua sfîrșit, iar Soarele se va vedea din nou în toată mărișia lui, ca de obicei. În caz că în dimineața acelei

Eclipsa din 25 februarie 1952. Astfel arată Soarele în iaza de totalitate

zile de februarie cerul va fi innorat, desigur că nu vom putea urmări Soarele. Totuși, la ora 9 și 54 de minute se va produce un întuneric pronunțat care nu va dura însă decît puțin peste 2 minute.

Dacă cerul va fi senin, va trebui să știm a urmări eclipsa cît mai bine. Pentru urmărirea eclipsei este bine să ne pregătim din timp o bucată de geam, atît de mare cît să putem privi prin ea cu amîndoi ochii. Geamul îl afumăm bine la o luminare. Știrbirea Soarelui se mai poate urmări și cu ajutorul ochelarilor de sudor. Ochelarii obișnuiți de soare nu sînt indicați. Numai în timpul fazei de totalitate (în cele peste 2 minute, cînd Soarele este complet întunecat) se poate urmări fenomenul cu ochii liberi.

În cele cîteva minute cît durează eclipsa totală de Soare, astronomii au foarte mult de lucru. Cu aparate complicate, ei fac tot felul de măsurători asupra Soarelui. Cercetînd Soarele în timpul eclipsei totale, astronomii au descoperit pînă în prezent multe din tainele acestui astru. S-a descoperit astfel că Soarele este înconjurat de o atmosferă incandescentă. Acest inveliș atmosferic al Soarelui este alcătuit din mai multe părți. Numai în timpul eclipsei totale de Soare, astronomii pot să cerceteze toate părțile atmosferei Soarelui. Eclipsele îi ajută însă pe oamenii de știință și la dezlegarea unor probleme legate de mișcările Pămîntului și ale altor corpuri cerești.

Astfel, cu fiecare eclipsă cercetată de către astronomi, știința progresează și mai mult.

ION CORVIN SINGEORZAN
astronom la Observatorul din București al Academiei R.P.R.

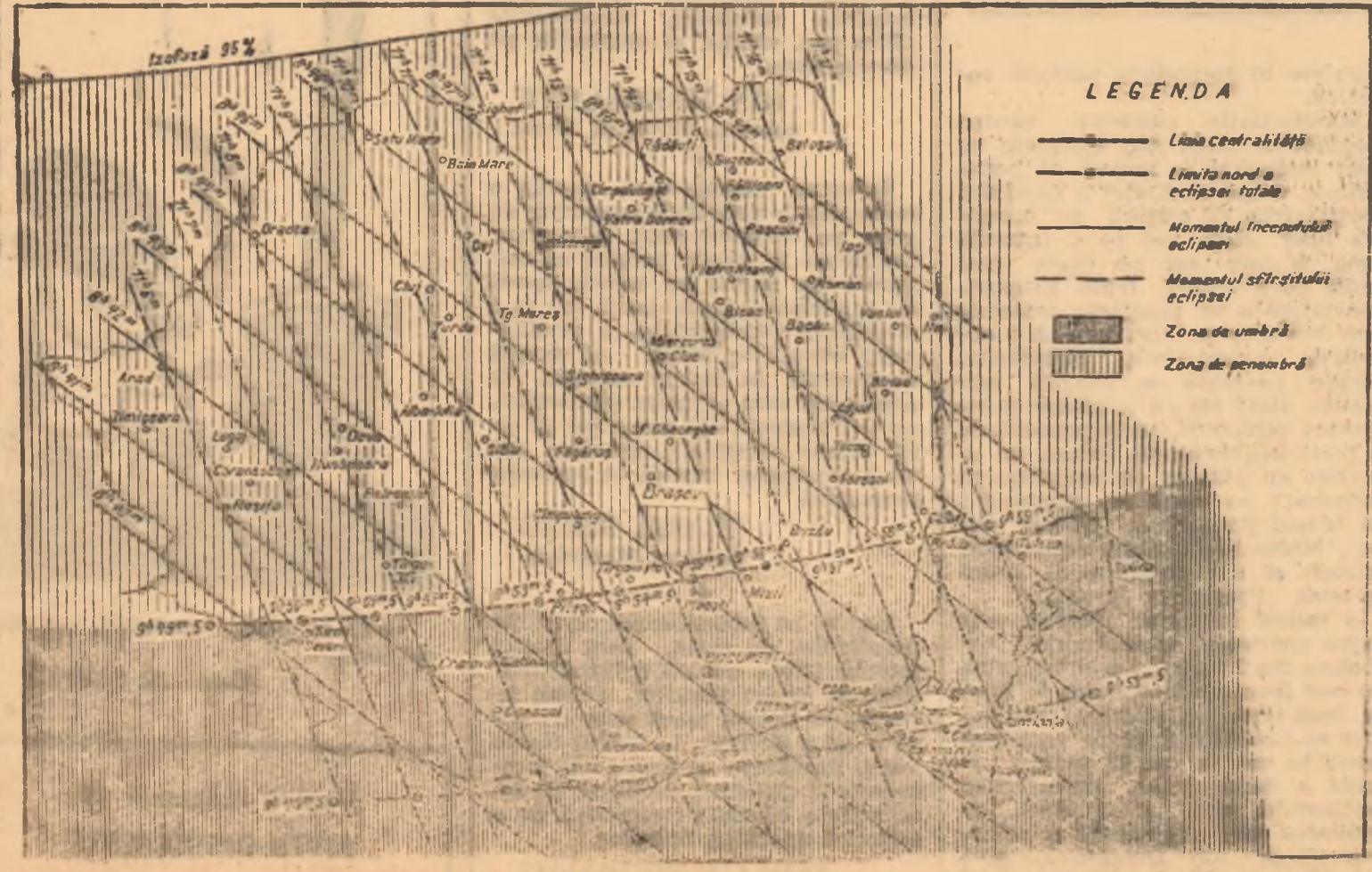
Fazele unei eclipse totale de Soare

se îngustează din ce în ce mai mult. Obiectele din jurul nostru sînt acum mai slab luminate, ca și cum Soarele ar fi învăluit în niște nori invizibili care îi slăbesc lumina. Deodată, însă, începe să se insereze de-a binelea. În jurul nostru se observă, alergînd cu o mare iuteală în formă de valuri niște umbre curioase. Apoi... peste cîteva clipe, în plină zi se face... întuneric. Stelele strălucesc pe bolta cerească întocmai ca în timpul nopții. Un frig se așterne peste tot pămîntul și se pornește un vînt neobișnuit. Păsările încetează a mai ciripi, iar cele din ogradă se pregătesc de culcare. Animalele sînt neliniștite. Căii încep să alerge, cîinii să urle sau să se gudure pe lingă stăpînii lor.

Totui este neobișnuit! Pe cerul instelat, în locul Soarelui strălucitor, acum se vede o pată neagră în formă de disc (așa cum ni se înfățișează în fotografie). În jurul Soarelui se ivește o frumoasă coroană cenușie de formă neregulată. Dacă privim cu un binoclu, în imediata apropiere a discului negru, pe fondul cenușiu al coroanei solare, se

le convenea ca oamenii simpli să plutească în întuneric și neștiință, să creadă în semne cerești „trimise de dumnezeu” și în alte născociri și minciuni, ca să se supună orbește celor care trăiau din truda multimilor. Știința a spulberat însă toate născocirile și minciunile, iar astăzi, în țara noastră fiecare om al muncii are numărate posibilități să afle adevărurile științifice despre lume, despre viață, despre fenomenele naturii.

Se credea și prin părțile noastre, pe la sate mai ales, că în timpul eclipsei un balaur uriaș, care nu se vede, un vircolac, mîncîcă Soarele sau Luna. Nici vorbă de vircolaci! De altfel, dacă ar exista, chipurile, vircolaci, aceștia, ca să poată înghiți Soarele sau Luna, ar trebui să fie cu mult mai mari decît aceste uriașe corpuri cerești. Or, Soarele măsoară în diametru 1.391.000 km., iar Luna 3.476 km. Dacă Soarele se vede mic pe bolta cerească, aceasta se datorește faptului că distanța de la Pămînt pînă la Soare măsoară aproape 150 milioane kilometri. De Lună ne desparte o distanță de 384.400 km. Iată, așadar, numai cîteva explicații date nouă de

Harta eclipselor totale de Soare din 15 februarie 1961 întocmită de sectorul solar al Observatorului din București.

In Belgia continuă să fie în grevă peste 600.000 de oameni. In fotografie: Greviști din Bruxelles, purtând inscripția: „LEGI UNICE, NU!”

Marea grevă a celor 56.000 de muncitori italieni din industria electromecanică s-a terminat cu o însemnată victorie a greviștilor, care au reușit să smulgă patronilor: mărirea salariilor și încheierea de noi contracte de muncă. In fotografie: — Un aspect din timpul marșii greve.

Numărul șomerilor din Japonia a ajuns, după datele oficiale, la 7 milioane. In realitate, numărul șomerilor este mult mai mare. In fotografie: Șomeri din Tokio rămași fără adăpost.

Colonialiștii francezi comit în Algeria cele mai bestiale crime. Iată în fotografie un copil algerian plângând lângă trupul neînsuflețit al mamei sale, ucisă de parașutiștii francezi.

LACHEII SUB DUȘ

Fără îndoială că vrăbiile obișnuite n-au nici o legătură cu desfășurarea evenimentelor din Congo. Vrăbiile congolezi de care e vorba mai jos, sînt însă o specie aparte de înaripate. Numele lor este bine cunoscut. Unul se numește, bunăoară Chombe, altul — Kasavubu, iar altul — Mobutu, ca să nu amintim decît pe cîteva dintre ei.

Ce-i drept, ei nu zboară ca vrăbiile obișnuite. N-au aripi. Lipsa aceasta este însă suplinită de „bunăvoința” patronilor lor belgieni și americani, care le pun la dispoziție avioane ori de cîte ori au nevoie. Așa s-au întîmplat lucrurile nu de mult, cînd bandiții mobutiști trimiși să ocupe orașul Bukavu din provincia Kivu, au fost transportați la Usumbura, centrul administrativ al teritoriului Ruanda-Urundi, pe bordul unor avioane D.S.-3 și D.S.-4, aparținînd belgienilor. Vrăbiile congolezi mai au apoi încă multe trăsături distincte care-l fac să se deosebească ca cerul de pămînt de cei obiș-

nuiți. Așa, de pildă, ei știu să se tîrască ca rîmele la picioarele stăpînului lor colonialist, știu să latre și să păzească mai abilită ca și cîinii interesele celor ce-i hrănesc din belșug cu dolari și franci. Din acest punct de vedere, patronii trusturilor: „Uniunea Minieră din Katanga”, „Societatea generală belgiană”, precum și grupurile milionarilor americani Rockefeller și Morgan, puternic infiltrate în economia Congo-ului, n-au decît cuvînt de laudă despre lacheii lor din această țară.

Mai trebuie spus, că spre deosebire de vrăbiile obișnuite care, așa cum glăsuiește proverbul, visează mîlăi, vrăbiile congolezi visează puterea — puterea politică în stat. Numai că, cu cît înduiesc mai mult să devină stăpînii nestingheriți ai Congo-ului, cu atît mai mult le zboară din pene. Se vede treaba că „sfîntul mir” — preparat în culisele diplomației occidentale cu care au fost unși din plin — nu prea le servește la multe în realizarea planurilor lor. Poporul congo-

lez nu se lasă ingenunchiat. El este sătul de „binefacerile colonialismului” și dă o ripostă tot mai hotărîtă trădătorilor de patrie.

Totuși vrăbiile congolezi nu se dau bătute. Ei recurg la tot felul de tertipuri ca să înșele poporul, căutînd să-și asigure încrederea și popularitatea în rîndurile lui. Mergînd pe acest drum, nu de mult Kasavubu și Mobutu au hotărît să facă o călătorie prin țară. Ce și-au zis ei?... Să mergem în popor... Le ciripim oamenilor marea cu sarea și gata! Sîntem stăpîni pe situație. Numai că planu-

rile din cuib nu prea s-au potrivit cu realitățile de pe teren.

Deci sîrșit să vedem cum a decurs călătoria din care cei doi vrăbioi au cam ieșit opăriți.

Iată-i așa dar îndreptîndu-se spre Luluaburg, principalul oraș al provinciei Kasai. Kasavubu, ca să facă impresie, stă tolnit într-un automobil pe situație. Numai că planu-

Săptămîna trecută a fost bogată în evenimente politice internaționale. În Belgia, greva muncitorilor, începută pe la 20 decembrie 1960, a continuat cu o intensitate crescîndă, în ciuda intervenției și represărilor forțelor poliției, jandarmeriei și armatei, a provocărilor, a manevrelor de intimidare, a arestărilor de militanți sindicali și de greviști. Muncitorii belgieni luptă eroic împotriva proiectului de lege „de austeritate”, lege botezată de ei, pe drept cuvînt, „legea nenorocirilor”. Într-adevăr, dacă această lege ar fi adoptată de parlament, ar însemna ca oamenii muncii din Belgia să îndure povara grea a plății celor 20 de miliarde de franci pe care guvernul vrea să-i scoată de pe spinarea celor ce muncesc în vederea continuării politicii nesăbuite a cursei înarmărilor.

Lupta muncitorilor belgieni este stîngherită însă nu numai de măsurile luate de guvern, ci și de atitudinea împăciuitoare a unor conducători sindicali și deputați socialiști. Astfel, liderii sindicatelor catolice au dat cuvînt de ordine ca muncitorii din aceste sindicate să reia lucrul. Greva continuă însă în sudul țării, unde peste 600.000 de muncitori se găsesc încă în grevă și sînt hotărîți să nu accepte nici un compromis cu guvernul.

La Casablanca a avut loc conferința conducătorilor unor state africane independente. Conferința a adoptat Carta Africană de la Casablanca și rezoluții privind situația din Congo, situația din Algeria, experiențele atomice franceze din Sahara etc.

În conformitate cu „Carta Africană” conferința a adoptat o serie de hotărîri referitoare la crearea unei adunări

Cronica evenimentelor internaționale

consultative africane, crearea unei comisii politice africane și crearea unui Birou de legătură.

Analizînd situația din Congo, participanții la conferință au cerut ca O.N.U. să ia măsuri pentru dezarmarea bandelor lui Mobutu, eliberarea personalităților politice arestate, întunirea parlamentului congolez, plecarea din Congo a întregului personal străin care nu depinde de O.N.U. și împiedicarea belgienilor de a folosi teritoriul Ruanda-Urundi ca bază de operațiuni împotriva Congo-ului. În același timp, participanții la conferință au declarat că „sînt hotărîți să-și retragă trupele și personalul plasate sub comandamentul O.N.U. și că sînt gata să răspundă la apelul guvernului legal al Republicii Congo”.

În rezoluția specială cu privire la Algeria se spune printre altele: „Conferința declară că este hotărîtă să sprijine pe toate căile poporul algerian și guvernul provizoriu al Republicii Algeria în lupta lor pentru independența Algeriei.”

Referendumul colonialist, organizat de oficialitățile franceze în problema algeriană, a avut loc atît în Franța cît și în Algeria.

Ce-i drept, numărul celor care au spus „DA” e mai mare decît al celor care au spus „NU”. Aceasta însă nu înseamnă că cei ce au spus DA sînt intru totul de acord cu politica preconizată de generalul De Gaulle. Dimpotrivă, mulți cetățeni votînd DA au înțeles că dau șefului statului (lui De Gaulle — n.r.) o imputernicire pentru a duce tratative cu guvernul provizoriu al Republicii Algeria, în vederea încetării războiului. „Nu este posibilă nici o îndoială — transmite agenția „France Presse” — rezultatele scrutinului în Franța înseamnă că francezii așteaptă din partea președintelui să aducă pacea în Algeria”. Cei care au spus NU sau au preferat să se abțină de la vot, nu încape nici o îndoială că sînt împotriva politicii lui De Gaulle. Și nu trebuie pierdut din vedere că numărul acestora nu-i deloc mic în Algeria, de pildă, unde referendumul s-a desfășurat sub o cruntă teroare, s-au abținut de la vot 41 la sută dintre alegători, iar în Franța — aproape 25 la sută.

După cum subliniază Etienne Fajon, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Francez, în ziarul „L'Humanité”, în urma referendumului „forțele democratice din Franța vor lupta cu și mai multă energie pentru pace în Algeria, cu atît mai mult cu cît poporul algerian, răspunzînd chemării guvernului provizoriu al Republicii Algeria, a demonstrat în zilele referendumului că nu există altă rezolvare a problemei algeriene decît tratativele cu privire la încetarea focului și la garanțiile în vederea autodeterminării”.

cum relatează un corespondent al Agenției Reuter — o uniformă strălucitoare plină de fireții de aur și spadă... Poliștii mobutiști alinați de-a lungul traseului îl întîmpină cu strigăte de salut. Ei încearcă însă în zadar să oblige micile grupuri de oameni să demonstreze atașament față de „președinte”.

Pină la urmă ce-i drept oamenii au demonstrat. Să vedeți însă cum. Această s-a întîmplat ceva mai tîrziu, cînd vrăbiile noastre umflați în pene au primit la Luluaburg o așa zisă paradă militară. Aproximativ 3.000 de locuitorii ai Luluaburgului i-au întîmpinat pe bandiții mobutiști cu strigătele: „Trăiască Lumumba!”, iar îndată ce fanfara militară a încetat să cînte, locuitorii au intonat „Imnul lui Lumumba”, răspîndind totodată nu-

merose manifeste cu lozincile: „Jos Kasavubu și Mobutu!”, „Moarte trădătorilor!”, „Trăiască Lumumba!”.

În ziua aceea n-a plouat la Luluaburg. Era o zi caldă, cu soare torid, așa cum sînt de obicei zilele în Congo. Și totuși, trepădușii congolezi au primit un duș pe care, fără îndoială nu-l vor uita degrabă.

Patrice Lumumba (X) și alți patrioți arestați împreună cu el, continuă să fie ținuți în închisoare în condiții inumane.

PANOU DE ONOARE

De cind s-a infiintat gospodăria colectivă, în comuna Gemenele, raionul Brăila, activitatea culturală merge bine.

Comuna Gemenele-acuma
Cu altele poți s-o asemeni,
Că munca, cîntecul și gluma
In colectivă sînt frați...
gemeni!

Școlarii din satul Grădinari, regiunea Argeș, au plantat mii de pomi fructiferi

Că au plantat, și încă bine,
Ațișii pomi, acești școlari
Nu se făcură de rușine.
Sînt doar din satul... Grădinari

La C.A.C. „Grigore Preoteasa” din comuna Amara, raionul Slobozia, învățămîntul agrozotehnic se desfășoară în cele mai bune condițiuni.

În urma străduinței lor, învățămîntul merge strună; e un exemplu grăitor, iar pentru ei, e... notă bună.

Drept la țintă

„Albiniță dragă”

fiindcă sînt beteagă (și nu pot să-ți scriu, slovele să-nșir de la Negomir, lângă Tirgu Jiu), un corespondent, grijiu și-atenț (Pricopie-i zice de la noi de-aice) o să-ți scrie dînsul...

Mă inecă plînsul că-s azi de rușine. Batoză ca mine ca să meargă bine, veșnic lăudată vericica toată, rar ai să mai vezi... Dar acum, ce crezi? Floaia care cade fierăria-mi roade; vîntul ce lovește lemnu-mi putrezește; feru-n chingi mă strînge, inimioara-mi frînge; pămîntul îmi sapă nedorită groapă...

Vino de mă scapă!...
Vino repejor că e și-un tractor ce mi ține isonul jînduind... șopronul. Ba, unde mai puț că și-un cazan de țuică stă cu noi, săracul, dat de-aberbeleacul... Venind el beat turtă, se bătea pe burtă cum că dînsul are trecere mai mare și va fi-ngrijit. Dar cînd s-a trezit și și-a dat el seama și-a-ncrunțat alama c-a intrat în glod cu burtă cu tot. Te rugăm toți trei, vino, dacă vrei, vino pînă cînd nu pierim pe rînd, intrînd în pămînt...

BATOZA

Răspuns

„Batoză nefericita”

plîngerea primită am trimis-o-ndată spre-a fi rezolvată. Plîni de nerăbdare așteptăm scrisoare din noua ta casă.

Să fi sănătoasă!
„ALBINA”

Ca să văd
de poartă vina

chiar Ilie Niculina, de ce-n satul Ciocănești, regiunea București, cititori nu prea găsești, căutarăm mult și bine pînă cînd am dat, în fine, de ea, de... bibliotecară. Bibliotecară... rară! Rară în multe privințe: rar se duce la ședințe, rar împarte cîte-o carte și tot de-aia s-au rărit cercurile de citit. Tinără și visătoare, vrînd s-ajungă-nvățătoare, cărțile o lasă... rece. Toată vremea și-o petrece făurindu-și planuri mari: clasă, catalog, școlari...

— Știi, întovărășirea de pe fosta mea moșie se destîințează...

Ghicitori

Stă în casă și ne spune
Tot ce se petrece-n lumea,
(Măsuratul de radio)

Am aicea o uzină
Care-mprășteie lumină
Prin tot satul, hăt departe,
Nu din becuri, ci din coarță.
(Bibliotecă)

Are rit dar nu-i purcel,
Are lanț dar nu-i căpel,
Are coarne, dar nu-i taur
Și-unde mină scoate aur.
(Industria)

PETRE POPA

TE VĂD!...
TE VĂD!...

de N. STROB
artist emerit

Alli, dacă te duci gloaț
În comuna Gurahonț
La cămin cam de vreun an
Este și program și plan
Atîsat precum se știe

Pe hîrtie,
Da, programul-i scris frumos,
Caligrafic, arătos,
Dar în fond activitate...
Ca s-o știi și p-asta frate
Este, este să se știe
Însă... numai pe hîrtie!
Tot aici, în acest sat
Nu de mult s-a anunțat
Un program mare „bogat”,
Lume? Multă, cu duimul
Stă să intre, umple drumul.
Ușa însă-i încuiată.
De director ferecată
C-a plecat la vinătoare
Cu cheile-n buzunare.
Satul vrea program bogat,
Dînsul? Pleacă la vinat
Și atunci activitate
Să mai fie, cum se poate?
Doar așa: de e, să fie...

Pe hîrtie,
Nu știu ce-ai făcut cu flinta
De lovit-ai ori nu ținta,
Însă noi tot pe hîrtie
Te-am ochit în plin, bădile
Fiindcă vorba mea o știi
Eu te văd ori unde-ai fi!

Autobaza I.R.T.A. Cîmpulung, regiunea Suceava, a înlocuit autobuzul care circula între Botuș-Cîmpulung, cu un autocamion.

ȘOFERUL: — Dumneata unde cobori?
CALĂTORUL: — La prima farmacie, să iau ceva contra răcelii!

(Desen de C. CRĂCIUN)

Procesomanul

Ce vorbă este asta: ce-am cu Stana?
Păi cine-i vinovatul: eu sau ea
Că a intrat vâcuța ei, Joiana,
Și-a rumegat porumb din curtea mea?

Ce dacă poarta mea este stricată?
Am altele pe cap, n-am timp de dres.
Hei, o să vadă ea ce-are să pată,
Că i-am făcut alaltăieri proces.

Am termen peste cincisprezece zile
Și tot la data aia e fixat
Procesul cu vecinul meu Vasile
Pentru un gard ce nu l-a reparat.

Și pe Dinică îl învăț eu minte:
Am termen peste-o lună — nu-l amin
Mi-a spus c-am fost chibabur mai înainte
Și astăzi, că aș fi un om hapsin.

Dar n-am să-mi iert c-am fost atît de moale
Și-n loc ca să mă judec cu Cercel
Ce-mi datora de anțarț două oale
Eu, ca un prost, m-am împăcat cu el.

De ce m-am împăcat? Asta mă scurmă;
Pe mine-s furios ca niciodată
Și ca să mă răzbun pînă la urmă
Eu singur mă voi da în judecată.

FLORIN IORDACHESCU

Încăperile căminului cultural din comuna Ulmi, raionul Tîrgoviște, sînt pline de saci, scinduri și alte materiale.

— Cred că la absolvirea
cursului agrotehnic vom
căpăta și diplomă de... a-
crobăți!

(Desen de
NIC. NICOLAESCU)

O seară la cămin

Ce-i atîta imbulzeală
la căminul cultural?
E o „seară culturală”
cu program de festival;
dar o „seară” specială
cum demult n-a existat
(se și vede după sală:
nu-i un loc neocupat).
Știi de ce? În astă seară,
chiar pe scena din cămin,
cîntă Vela lui Nicoară
și Ileana lui Călin.

„Un spectacol — o mindeje:
recitări, orchestră, cor,
niște jocuri săltărețe,
plus „satiră și umor”...
Însfîrșit, s-au prezentat
cele două cîntărețe
și-amîndouă au cîntat,
ce să zic — o frumusețe!
Nu mai spun că le-a „bisat”
(de cinci ori pe fiecare)
și le-a ovaționat
toată sala, în picioare.

Cînd s-a terminat, în fine,
și grăbeam către ieșire,
am surprins, chiar lingă mine,
un crîmpei de convorbire.
O codană subțirică
se tot minuna mereu:
„Ce frumos a fost, Ionică!...
Mîine mă înscriu și eu...”
MIRCEA CODRESCU

...și toți țărani intră în... colectivă!

(Desen de V. VASILIU)